

El llenguatge Un altre

Només en alguns casos, amb significacions especialitzades, l'adjectiu altre (i el seu femení altra pot prescindir, en singular, del reforç de l'article, definit o indefinit. I, de fet, quan prescindim d'aquestes partícules que li són generalment anteposades, és que compta amb el reforç d'un altre element gramatical. Al Diccionari Fabra trobem els casos següents: No altre que ell, significat «precisament ell, ell mateix», Tot altre que no fos ell, significat «qualsevol que no fos ell», Una vocal altra que «u», significat «qualsevol vocal menys la u» i, encara, l'ús del mot altre com a pronom neutre: No hi havia altre a fer que resignar-se. Caldria afegir-hi, també, expressions o locucions com d'altra banda, d'altra manera, per altra part, etc, en què observem anàlogament el reforç d'una preposició.

Però en frases com és ara «Altra iniciativa dels tècnics municipals que hem...» o bé «Altres esdeveniments que cal considerar és...», no sembla tolerable l'omissió de l'article que reforça l'adjectiu altre. Dit més exactament: l'omissió de l'article indefinit, perquè és evident que els qui han redactat aquestes oracions volien dir una altra iniciativa i un altre esdeveniment. L'explicació d'aquest fet és ben clara. En castellà, la forma del singular de l'adjectiu «otro» (o «otra»), que correspon al nostre altre, s'usa també amb el reforç de l'article definit però no de l'indefinit. Cal tenir en compte, doncs, aquesta discrepància de la nostra gramàtica de la del castellà, i no deixar-se influir pels seus models. Es només en el plural, en català, que és possible aquesta ommissió i, encara, com és sabut, hom té tendència aleshores a reforçar la forma altres amb la preposició de: D'altres llibres que ens recomanen són...

Escau, encara, de comentar un altre ús d'aquest adjectiu. Segons el Fabra altre vol dir també «encara un més», significat que il·lustra amb l'exemple En vull una altra lliura. Creiem que cal entendre que aquest ús només és possible en el singular. I, així, no vacil·lariem gaire a esmenar frases com «En vol comprar tres altres» o «Han passat dues altres setmanes», llegides en algunes publicacions, i les quals resol·driem de la manera següent: En vol comprar tres més i Han passat dues setmanes mes.

Albert Jané